Úvod

- 1. Iterační protokol podruhé,
- 2. while smyčka,
- 3. nekonečná smyčka,
- 4. operátor mrože?!,
- 5. Zkrácené přiřazování,
- 6. souhrn smyček,
- 7. velmi použitelné prvky iterací,
- 8. domácí úkol.

Iterační protokol, podruhé

Pro periodické opakování ohlášení existují tzv. *iterační protokoly* (příp. označovány jako *smyčky*, *cykly*, *loopy*).

Pomocí smyčky for umíš zapsat takovou iteraci, kdy postupně projdeš všechny hodnoty.

Co když budeš potřebovat iterovat bez zadané hodnoty, ale za jistých podmínek?

Až bude mít list 3 hodnoty, dokud uživatel zadává vstupy, atd.

Potom bude potřeba, povědět si ještě o druhém typu smyček:

- 1. smyčka for,
- 2. smyčka while.

While smyčka

Někdy ale není nutné iterovat přes celý objekt, jak tomu bylo u smyčky for .

Naopak, budeš potřebovat provádět proces iterování tak dlouho, dokud to bude nutné.

Za takovým účelem můžeš využít druhý typ smyček, while.

Obecně while loop

```
index = 1

while index < 6:
    print("Ještě nemáš 6, ale ", index, ", pokračuji..", sep="")
    index = index + 1

print("Hotovo, máš 6!")

Ještě nemáš 6, ale 1, pokračuji..
    Ještě nemáš 6, ale 2, pokračuji..
    Ještě nemáš 6, ale 3, pokračuji..
    Ještě nemáš 6, ale 4, pokračuji..
    Ještě nemáš 6, ale 5, pokračuji..
    Hotovo, máš 6!</pre>
```

- 1. while je klíčkové slovo v záhlaví,
- 2. index < 6 je **podmínka**. Pokud je vyhodnocená jako True, proveď *odsazené ohlášení*,
- 3. index < 6 ... False, ukonči smyčku a pokračuj s neodsazeným zápisem pod smyčkou,
- 4. : řádek s předpisem musí být zakončený dvojtečkou,
- 5. print("Ještě nemáš..."), následují *odsazené ohlášení*, které se budou opakovat v každém kroku.
- 6. print("Hotovo, " ...), pokračuje *neodsazený zápis*, pod smyčkou.

While s doplňující podmínkou

Cyklus while samotný podmínku obsahuje. Určitě je ale možnost, tento podmínkový strom ještě rozšířit:

```
index = 0
while index <= 20:
    if len(str(index)) != 2:
        index = index + 1
    else:
        print(index)
        index = index + 1
→ 10
     11
     12
     13
     14
     15
     16
     17
     18
     19
     20
```

Takové rozšíření může být obzvlášť přínosné, pokud podmínku v předpise nelze jednodušše rozšířit:

```
index = 0
while index < 20 and len(str(index)) == 2:
    print(index)
    index = index + 1</pre>
```

→ While/else

Cyklus while lze rozšířit o podmínkovou větev else (podobně jako for loop).

K ní se interpret dostane, pokud je podmínka v předpisu vyhodnocená jako False.

Současně nesmí narazit na ohlášení break:

```
index = 0
while index < 20:
    if len(str(index)) != 2:
        index = index + 1

else:
    print(index)
    index = index + 1</pre>
```

Pokud doplníš ohlášení break, *interpret* přeskočí nejenom zbytek smyčky *while* ale také větev else:

Nekonečný while loop

Jednou z aplikací smyčky while je zápis tzv. nekonečného cyklu.

Obecně řečeno, že v případě **nekonečných smyček** můžeš potkat dva typy:

- 1. řízené nekonečné smyčky,
- 2. neřízené nekonečné smyčky.

Neřízené nekonečné smyčky

Ty mohou nastat v důsledku **špatného zápisu** while cyklu:

```
index = 1
while index < 20:
    print(index)
    # neinkrementuji hodnotu v proměnné 'index'
    # .. hodnota je v každém kroce 1 a smyčka nekončí.
    # .. Ctrl + C ->
```

poznámka. výše ukázaná varianta představuje tzv. nežádoucí nekonečnou smyčku, kde vznikla chyba v odsazené části zápisu.

Chyba ovšem může nastat i při špatném ohlášení v zadání smyčky while:

```
index = 1
while index > 0: # vyhodnocené ohlášení má stále hodnotu `True`
    print(index)
    index = index + 1
```

poznámka. výše ukázaná varianta představuje tzv. nežádoucí nekonečnou smyčku, kde vznikla chyba ve špatně zapsané podmínce.

Řízené nekonečné smyčky

Nekonečný cyklus s while je možné formulovat jako řádnou/žádoucí nekonečnou smyčku.

```
while True:
    uziv_vstup = input("Zapiš libovolný text [nebo 'q' pro ukončení]: ")
    if uziv_vstup == "q":
        break
    print(uziv_vstup.capitalize())
print("Ukončuji ukázku!")
₹ Zapiš libovolný text [nebo 'q' pro ukončení]: ahoj
     Zapiš libovolný text [nebo 'q' pro ukončení]: matouš
     Zapiš libovolný text [nebo 'q' pro ukončení]: 1
     Zapiš libovolný text [nebo 'q' pro ukončení]: @
     Zapiš libovolný text [nebo 'q' pro ukončení]: q
     Ukončuji ukázku!
switch = True
while switch:
    uziv vstup = input("Zapiš libovolný text [nebo 'q' pro ukončení]: ")
    if uziv_vstup == "q":
        switch = False
    print(uziv vstup.capitalize())
print("Ukončuji ukázku!")
→ Zapiš libovolný text [nebo 'q' pro ukončení]: ahoj
     Ahoi
     Zapiš libovolný text [nebo 'q' pro ukončení]: p
     Zapiš libovolný text [nebo 'q' pro ukončení]: x
     Zapiš libovolný text [nebo 'q' pro ukončení]: q
     Ukončuji ukázku!
```


Walrus operátor

Přiřazovací operátor nebo jinak *walrus operátor* je formulace, která je v Pythonu poměrně nová (3.8+).

Jde o zápis, který ti umožní dva procesy, při použití jednoho operátoru:

- 1. nejprve hodnotu přiřadí proměnné,
- 2. přímo ji použije.

Vytvoření hodnoty a uložení

jmeno = "Matous"

print(jmeno)

```
Matous

print(jmeno := "Matous")

Matous
```

V předchozí ukázce jde čistě o vysvětlivku.

Proměnné jinak nadále a přehledně zapis po jedné a pod sebe. :)

Praktické ukázky skutečného využití najdeš níže.

Kombinace s podmínkou

```
jmeno = input("Zapiš jméno: ".upper())

if jmeno == "Matouš":
    print("Toto je ", jmeno, sep="")

else:
    print("Tak ", jmeno, ", toho neznám.", sep="")

ZAPIŠ JMÉNO: Marek
    Tak Marek, toho neznám.
```

Obzvlášť v kombinaci se **zabudovanými funkce** a *uživatelskými funkcemi* je nápomocný.

Zásadní je doplnění kulatých závorek, kterými interpretu zdůrazníš pořadí:

```
TEXT = "Zapiš jméno: ".upper()

if (jmeno := input(TEXT)) == "Matouš":
    print("Toto je ", jmeno, sep="")

else:
    print("Tak ", jmeno, ", toho neznám.", sep="")

ZAPIŠ JMÉNO: Matouš
    Toto je Matouš
```

Pokud zapomeneš kulaté závorky, ohlášení nemusí logicky pracovat:

```
TEXT = "Zapiš jméno: ".upper()

if jmeno := input(TEXT) == "Matouš":
    print("Toto je ", jmeno, sep="")

else:
    print("Tak ", jmeno, ", toho neznám.", sep="")

ZAPIŠ JMÉNO: Marek
    Tak Marek, toho neznám.
```

Copak se stane:

- 1. Interpret nejprve uloží vstup do funkce input(),
- 2. následně vloženou hodnotu porovná,
- 3. výsledek (True / False) uloží do proměnné jmeno.


```
TEXT = "Zapiš libovolný text [nebo 'q' pro ukončení]: "
while (vstup := input(TEXT)) != "q":
    print(vstup)
else:
    print(vstup, "Konec smyčky!", sep="\n")

Zapiš libovolný text [nebo 'q' pro ukončení]: Ahoj
    Ahoj
    Zapiš libovolný text [nebo 'q' pro ukončení]: tak
    tak
    Zapiš libovolný text [nebo 'q' pro ukončení]: mame
    mame
    Zapiš libovolný text [nebo 'q' pro ukončení]: druhou
    druhou
    Zapiš libovolný text [nebo 'q' pro ukončení]: hodinu
    hodinu
    Zapiš libovolný text [nebo 'q' pro ukončení]: q
    q
    Konec smyčky!
```

Analogicky můžeš opsat celý postup také bez přiřazovacího operátoru:

```
vstup = ""
TEXT = "Zapiš libovolný text [nebo 'q' pro ukončení]: "
while vstup != "q":
    vstup = input(TEXT)
    print(vstup)

else:
    print("Konec smyčky!")

Zapiš libovolný text [nebo 'q' pro ukončení]: a
    a
    Zapiš libovolný text [nebo 'q' pro ukončení]: ahoj
    ahoj
    Zapiš libovolný text [nebo 'q' pro ukončení]: b
    b
    Zapiš libovolný text [nebo 'q' pro ukončení]: @
    @
    Zapiš libovolný text [nebo 'q' pro ukončení]: @
```

q Konec smyčky!

Pokud ti tedy dovede operátor := šikovně pomoct, určitě jej využij.

Není nutné jej zneužívat v situacích, kdy je zápis málo čitelný, nebo špatně pochopitelný.

Opatrně na verze.

Pokud vyvíjíš na jiném prostředí, než produkčním, můžeš zjistit, že **má starší verzi Pythonu** a *walrus* nemusí podporovat.

Zkrácené přiřazování

Jde o **kratší způsob** pro úpravu hodnoty v existující proměnné.

Efektivnější není jen způsob zápisu, ale také způsob zpracování.

Doposud znáš tento zápis:

- 1. Vytvoříš hodnotu v proměnné x,
- 2. upravíš hodnoty v proměnné x,
- 3. **použiješ** novou hodnotu x.

x = 2

x = x + 3

print(x)

→ 5

Augmented assignment

Zkrácená varianta vypadá tak, že původní proměnnou \times nepoužiješ a aritmetický operátor přesuneš přes rovnítko:

x = 2

x += 2

print(x)

→ 4

✓ Rozdíl

Pro tebe, jako uživatele, je tento zápis pouze o něco kratší.

Vypadá odlišně, jinak je stejně zapsaný pomocí 3 řádků.

V čem je tedy lepší?

Lepší je z hlediska využití paměti.

- Klasický zápis rozdělený na jednotlivé kroky:
 - 1. Vytvoříš novou hodnotu a uložíš ji do proměnné,
 - 2. načteš původní hodnotu,
 - 3. zvětšíš ji o hodnotu 4,
 - 4. uložíš novou hodnotu,
 - 5. vypíšeš ji.

x = 2

x = x + 3

print(x)

→ 5

- ✓ Ve zkráceném zápise:
 - 1. Vytvoříš novou hodnotu a uložím ji do proměnné,
 - 2. zvětšíš existující hodnotu,
 - 3. vypíšeš ji.

x = 2

x += 2

print(x)

→ 4

Některé zkrácené operátory

Původní operátor	Zkrácená varianta
+	+=
-	-=
*	*=
/	/=
**	**=

Souhrn úvodu smyček

Nyní máš za sebou stručný úvod do problematiky iterátorů. Jaké pojmy jsou tedy zásadní.

Iterable

Anglické ozn., které představuje **takový objekt**, který umí vytvořit *iterátor* (pomůcka zab. funkce iter()).

Iterator

Anglické ozn., které představuje tzv. **iterátor**. Tedy objekt, který dovede podávat jednotlivé hodnoty (pomocí funkce <code>next()</code>).

Iteration

Anglické ozn., které představuje proces **iterace**. Což je proces, který postupně prochází hodnoty. Krok za krokem.

For vs. while smyčka

Kdy máš vybrat co, lze popsat jako:

- 1. Pokud potřebuješ *iterovat* (~procházet) hodnotu od začátku do konce (tedy přes všechny hodnoty), použij for,
- 2. pokud potřebuješ iterovat, dokud platí nějaké kritérium, použij while.

Comprehensions

Jde o proces, kdy můžeš kratším a kompaktnějším zápisem zkombinovat:

- 1. for cyklus,
- 2. jednodušší podmínky (!),
- 3. okamžitě plnit nové hodnoty daty.

Jde prakticky **o nejpoužívanější prvek** v Pythonu vůbec, který používá naprostá většina solidních programátorů.

List comprehensions

```
dvojnasobek = [cislo * 2 for cislo in range(30)]
print(dvojnasobek)
```

```
[0, 2, 4, 6, 8, 10, 12, 14, 16, 18, 20, 22, 24, 26, 28, 30, 32, 34, 36, 38, 40, 42, 4
```

Jde tedy o ekvivalent k zápisu, který zatím znáš jako:

V kombinaci s větví if:

```
data = [1, 2, 3, "a", 5, 6, "@", "7", 7]

dvojnasobek = [cislo * 2 for cislo in data if isinstance(cislo, int)]

print(dvojnasobek)

→ [2, 4, 6, 10, 12, 14]
```

Pokud je zápis v závorce delší a málo přehledný:

```
data = [1, 2, 3, "a", 5, 6, "@", "7", 7]

dvojnasobek = [
    cislo * 2
    for cislo in data
    if isinstance(cislo, int)
]

dvojnasobek = list()
data = [1, 2, 3, "a", 5, 6, "@", "7", 7]

for cislo in data:
    if isinstance(cislo, int):
        dvojnasobek.append(cislo * 2)
```

Obecný vzorec tedy vypadá jako:

```
# vysledna_promenna = [
# <hodnota>
# <for_smycka>
# <podminka>
# ]
```

Dict comprehensions

Comprehensions můžeš skládat také ze slovníků:

```
obyvatele = {
    "Praha": 1_335_084,
    "Brno": 382_405,
    "Ostrava": 284_982,
    "Plzen": 175_219,
    "Liberec": 104 261
}
velka mesta = {
    klic.upper(): hodnota
    for klic, hodnota in obyvatele.items()
   if hodnota > 200 000
}
print(velka_mesta)
→ {'PRAHA': 1335084, 'BRNO': 382405, 'OSTRAVA': 284982}
velka_mesta = dict()
for klic, hodnota in obyvatele.items():
    if hodnota > 200_000:
        velka mesta[klic.upper()] = hodnota
```

Podmínka o dvou větvích:

```
lego_ceny = {
    "7104: Desert Skiff": {"cena_$": 6, "rok_vydani": "2000"},
    "7190: Millennium Falcon": {"cena_$": 100, "rok_vydani": "2000"},
    "75044: Droid Tri-Fighter": {"cena_$": 30, "rok_vydani": "2015"}}
}

ceny_s_inflaci = {
    jmeno: (
        hodnoty["cena_$"] * 2.27
        if hodnoty["rok_vydani"] == "2000"
        else hodnoty["cena_$"] * 2.51
```

```
https://colab.research.google.com/drive/1zpR2eEIN3IUW39jsUdGcz95o0IBJu8FK\#printMode=true
```

→ {'matousholinka.com', 'svetr.com', 'gmail.com'}

domeny.add(adresa.split("@")[1])

domeny = set()

print(domeny)

for adresa in ziskane_adresy:
 if "@" in adresa:

Nestovaná komprehence

Nakonec ještě ukázkat nestované comprehensions.

Tady je potřeba si zápis prohlédnout a zamyslet se, jestli je dostatečně **pochopitelný a čitelný** (obecně).

Je totiž k ničemu, pokud zapíšeš **nadupanou smyčku**, kterou budeš někomu *koktavě vysvětlovat*, nebo si o nějaký týden později neuvědomíš, co má tebou napsaná smyčka, vůbec dělat:

```
data = [
    ["jméno", "přijmení", "email", "projekt"],
    ["Lucie", "Nováková", "lucie.novakova@seznam.cz", "projekt_a"],
    ["Petr", "Svetr", "petr.svetr@gmail.com", "projekt_b"]
]
hledana_jmena = [
   bunka
    for radek in data
   for bunka in radek
    if "_" in bunka
]
print(hledana_jmena)
→ ['projekt_a', 'projekt_b']
hledana_jmena = list()
for radek in data:
    for bunka in radek:
        if "_" in bunka:
            hledana jmena.append(bunka)
print(hledana_jmena)
['projekt a', 'projekt b']
```


Domácí úkol

Zadání

Tvým úkolem bude odstraňovat písmena ze zadaného seznamu pomocí funkce input:

```
pismena = ["a", "a", "b", "c", "d", "a", "e", "g", "m"]
```

Jakmile budou všechna písmena odstraněná, vypíše tvůj program:

```
Seznam je prázdný!
```

Pokud zapíšeš písmeno, které v zadaném seznamu není, dostaneš upozornění:

```
x není součástí písmen!
```

Průběh může vypadat následovně:

```
Začátek: ['a', 'a', 'b', 'c', 'd', 'a', 'e', 'g', 'm']
ktere písmeno chceš vyhodit? a
Zbývají písmena ['a', 'b', 'c', 'd', 'a', 'e', 'g', 'm']
ktere písmeno chceš vyhodit? a
Zbývají písmena ['b', 'c', 'd', 'a', 'e', 'g', 'm']
ktere písmeno chceš vyhodit? a
Zbývají písmena ['b', 'c', 'd', 'e', 'g', 'm']
ktere písmeno chceš vyhodit? b
Zbývají písmena ['c', 'd', 'e', 'g', 'm']
ktere písmeno chceš vyhodit? c
Zbývají písmena ['d', 'e', 'g', 'm']
ktere písmeno chceš vyhodit? d
Zbývají písmena ['e', 'g', 'm']
```

ktere písmeno chceš vyhodit? e Zbývají písmena ['g', 'm'] ktere písmeno chceš vyhodit? x x není součástí písmen! ktere písmeno chceš vyhodit? g Zbývají písmena ['m'] ktere písmeno chceš vyhodit? m Seznam je prázdný!

help(list.remove)

→ Help on method_descriptor: